ముసలివాడి పరిచయం

బస్సులో పోతుంటే గాలి ముఖంమీద, ముఖ్యంగా నున్నగాదువ్విన క్రాపుమీద సుఖంగా లాలానగా తగులుతుంది. లోకం అంత పరిశుభ్రంగా ఉంది అప్పుడే స్నానంచేసినట్టుగా శ్రీనివాసరావు ప్రక్క స్నేహితుడితో అనేక విషయాలను గురించి సంభాషిస్తున్నాడు ఒక్కొక్క విషయం ఒక్కొక్క అడవి.

పాతిక సంవత్సరాలు దాటని ప్రణయప్రధానమయిన ఆ వయసులో ప్రేమ అనేది అంత అందవికారంగా లేని ప్రతి యౌవన స్త్రీమీదికి ప్రవహిస్తుంది ఆ శ్రీనివాసరావు రోజు కొన్నివేలమం స్త్రీలను ప్రేమిన్నాడు. ఆ విశ్వప్రేమ ఒక కేంద్రం చూసుకుని అక్కడికి ప్రవహించడం ప్రారంభించడానికి కొన్నిసంవత్సరాలు గడవాలి కాని అలా కేంద్రికరణజరిగితే అసలు ప్రేమలో ఉన్న మజా చచ్చిపోతుందేమోనని శ్రీనివాసరావు అనుమానం

"కల్పవల్లిచూశావు మొన్న పతివ్రతలో వేసింది. ఏమి అద్భుతమైన శరీరంరా! ఎంవంపులు ముఖం చూశావా, ఎక్కడ తెలివిఅన్నమాట కనపడదు స్నేహితుడుపక్కనున్న ఆడమనిషివేపు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూఅన్నాడు

దీనికి దానికి ఒక సంబంధం వుండి తీరాలి లేకపోతే ఇన్ని ఉదాహరణలు దొరక కూడదు.

"దేనికి దేనికి"

"అందానికి తెలివికి"

స్నేహితుడు కొంచెం వైజ్ఞానికుడు అతనికి ప్రతి విషయం ఒక వైజ్ఞానిక సూత్రంలో ఇమిడి పోవాలి.

" నా అభిప్రాయం ఏమంటే. చూడు. అందంగా ఉన్న ఆడది సాధారణంగా వొట్టికప్పతల" శ్రీనివాసరావుకి ఆవిషయమయి అంత విశ్వాసం లేదు అందమయిన ఆడవాళ్లు కొంతమంది అతన్ని పెద్ద టోకరాలు తినిపించారు. అయినా అతను జవాబు చెప్పలేదు. స్నేహితుడు అన్నాడు.

"మనం తీసుకొనే ఆహారం లోంచే అందం అయినా తెలివైన నిర్మాణం కావాలి అందంఎక్కువయితే తెలివి తగ్గిపోతుంది. తెలివి ఎక్కువైతే అందం తగ్గిపోతుంది. అది నిష్పత్తి"

శ్రీనివాసరావుకి కూడా ఒక అభిప్రాయం తట్టింది " ఒరే చూసావు హెరిడిటీలో చాలా వుంటుందనుకుంటాను. అందమయిన కప్పతల ఆడదీ మంచితెలివైన పేడచేటవంటి ముఖ విన్యాసంగల మగవాడూ ఉన్నారనుకో వాళ్ళిద్దరికి ఒక ఆడపిల్ల పుట్టిందనుకో ఆ అమ్మాయి రెండురకాలుగా ఉండవచ్చు మంచి అందమయినది కావచ్చు ఇద్దు అనాకారి ఇద్దు మట్టి బుర్రా కావచ్చు.

"ఇప్పుడీ కల్పవల్లి సంగతి ఏమంటావు"

"తల్లి అప్సరసలాంటిదయి ఉండాలి. తండ్రి వట్టిజంతువయి ఉండాలి

ఎక్కడో పెద్ద ఉరుము వినిపించింది. అందులో ఎయ్ అనే తెలుగు మాట ఒకిటి ఉన్నట్టు అనుమానం తగిలి శ్రీనివాసరావు తలపైకెత్తి చూసాడు

నల్లటి మేఘం వంటి మీసాలుగల ముఖం ఒకటి తళతళ మెరు

మ్రున్న కళ్లతో. ఉరమడానికి సిద్ధంగా అతని వేపు చూస్తోంది. ఉరుము బయలు దేరిన ప్రదేశం అదే అయివుంటదని అతను ఊహించాడు.

ఆ నోటినుంచి వెలువడిన మాటల్లో వ్రాయడం అసంభవం మొత్తం మీద ఆ పెద్దమనిషి అనాలనుకున్న మాట అది. ఆరడుగుల లావుపాటి మనిషి అయినా శరీరం ఇంకా గట్టిగా ఉంది. పసుపు పచ్చ సిల్కు లాల్చీ చెమట వానతో తడిసి పోయింది. ఒకచేత్తో పైన ఊచ పట్టుకుని బస్సు మధ్య జనంలో నిలబడి ఉన్నాడు.

శ్రీనివాసరావు పాఠ్యపుస్తకాల్లో కూడా అనాగరకులను గురించి చదువుకోలేదు అంచేత ఏరకంగా వాళ్ళని ఎదురుకోవాలో అతనికి తెలియదు

“మీకు సంబంధం లేని విషయం” అని నాగరకంగా తన చిరాకుని సూచిస్తూ అన్నాడు.

“సంబధం లేదూ? ఎవరన్నారంట?”

బస్సులో జనమంతా ఆ ముసలి వేపు తిరిగారు. అతడు పైఊచని వదిలి వేసి సిల్కు లాల్చీ చేతులు పైకి మడత పెడుతున్నాడు. శ్రీనివాస రావుకి ఆ ముంజేతిని చూడ్డంతోటే మన ప్రస్తుత విద్యావిధానం మీద మితి లేని అసహ్యం కలిగింది. అధమం కుస్తీ అయినా బలవంతంగా నేర్పని విద్యావిధానం ఎందుకు? తన్నుతాను రక్షించుకోడమన్నా విద్యార్థులకి నేర్పక పోతే వాళ్లు లోకంలో ఎందుకు పనికొస్తారు?

డ్రైవరుకి కుతూహలం కలిగి చటుక్కుని కారు ఆపాడు, జనం అంతా ఒకరిమీద ఒకరు పడ్డారు సిల్కుచొక్కా తొడుక్కున్న ముసలి. శ్రీనివాస రావు కాళ్ళమీద పడ్డాడు. శ్రీనివాసరావు తొందరగా లేచి ముసలివాడి చేతిని దులుపుతూ అన్నాడు.

“తమరిల్లా కూర్చోండి నేను నిలబడతాను.”

ముసలివాడు కోపగించిన చంటిపిల్లవాడిలాగ అన్నాడు: అక్కరలేదు

నువ్వుకాకో!"

"అల్లా కాదు తమరు పెద్దలు" ఈ బిస్సులో నిలబడలేరు

ముసలివాడు కుర్చున్నాడు. శ్రీనివాసరావు అగమ్యంగా ఉంది ఈ గోడవ అయితే అపాయం తప్పింది. మెల్లగా వంగి అడిగాడు తమ పేరు?

"సుబ్బయ్య"

పేరు అంతగా సహాయపడలేదు. శ్రీనివాసరావు తెగించి అడిగేశాడు. తమరు కల్పవల్లిని ఎరుగుదురా?

ముసలి. ఒక చూపు శ్రీనివాసరావు వేపు చూపి అన్నాడు "మా అమ్మాయి!"

శ్రీనివాసరావు మెదడులో మబ్బులు విడిపోయాయి. ఆశ్చర్యం చిరు నవ్వులాగ అతని ముఖాన్ని ఆవరించింది. "అరె! ఎంత చిత్రం కల్పవల్లి మీ అమ్మయా? ఎంత మూర్ఖుడినో చూడండి మిమ్మల్ని చూపినప్పటినుంచి ఎక్కడ చూశానా ఈముఖం అనుకుంటున్నాను సరి. తెలిపింది?"

"ఎక్కడ చూశావు?"

"కల్పవల్లి ముఖంలో. ఇంకెక్కడ? ఆ కళ్లు ఇంకెవరివి కావు మీవే అరె. ఎంత పొరబాటయిపోయింది!"

"ఓహో హొహో!"

ఈ మాట కూడ అసలు ధ్వనిని సూచించలేదు. ముసిలివాడినవ్వు కొద్దిగా గుర్రం సకిలింపును పోలి వుంటుంది.

"నిజంగానంటావా?" సాలామంది అంటుంటారులే - నువ్వెపుడన్నా ఇవతల సూశావా. మాఅమ్మాయిని?

"లేదండి."

"సూద్దుగాని రా ! "

ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించాలో లేదో నిశ్చయించు కొకుండానే ముసలి

వాడి వెనకాల శ్రీనివాసరావు బస్సు దిగాడు. దిగగానే ఇంత సేపటి నుంచి మరిచి పోయినా స్నేహితుడి మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది ఇంతలో బస్సు కదిలిపోయింది.

శ్రీనివాసరావు కుర్చిలో సుఖాంగా కూర్చుని చుట్టూ గోడల మీదతగిలించి వున్న సినీమా ఫోటోలను చూస్తున్నాడు. ఇంతలో సుబ్బయ్య ఒక పళ్ళెంలో ఫలహారాలు, రెండుకప్పులు, ఒక ఫ్లాస్కుతో కాఫీ. మోసుకుంటూ వచ్చి బల్ల మీద పెట్టాడు.

"అమ్మాయి స్టూడియోకి పోయుంటుంది. గంగమ్మేమయిందో? గంగమ్మా? తలుపులన్ని తీసేసి ఏడ బోయింది? "దొంగలు దూరితే"

సుబ్బయ్య కుర్చీలో కూర్చుని శ్రీనివాసరావుని దగ్గరగా కుర్చీ ఈడ్చుకోమని సంజ్ఞ చేశాడు ఇద్దరూ ఫలాహారాలు తింటు కుర్చున్నారు. శ్రీనివాసరావు ఏదో అనాలి గదా అని అన్నాడు. నిజంగా తమ బోటివాళ్లు సాహపించి సంసార స్త్రీలను సినీమాల్లోకి దింపడం ఉంచే. నిజంగా —

"ఆ ? "

"మన బోటి కుటుంబాల్లో ఆడవాళ్ళు సాహసించి సినిమాలోకి రావేరు చూడండి!"

"సుబ్బయ్య బజ్జిలు పచ్చడిలో నిండుగా ముంచి నోట్లో పెడుతు అన్నాడు." అమ్మాయి నేను ఉంచుకున్నాదాని కూతురు. అది సచ్చిపోయింది అదంటే దీని తల్లి"

శ్రీనివాసరావు మెదడు పనిచేయడంమానేసింది. ఉంచుకోవడం విషయములో శ్రీనివాసరావుకి అభిప్రాయలు లేవు కాని అందమయిన ఆడపిల్లల్ని వాళ్ళు కన్నట్టయితే ఉంచుకోవడం మీద శ్రీనివాసరావుకి అంత అభ్యంతరం ఉండవలసిన అవసరం లేదు సుబ్బయ్య తత్వంలో ఏదో రహస్యం అతనికి దొరికింది. ఇంక ఒక్క పెట్టుగా సంభాషణలోకి దిగిపోయాడు. ఒక్క పావు

గంటలో ఇద్దరూ పాతస్నేహితుల్లాగ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"నాకు చాల కోరికలున్నాయండి" అందులో ముఖ్యంగా సినిమాలో వేషం వెయ్యాలని ఒకటి"

"ఒహో. హో. హో"

"ఏం. నవ్వుతారు? నేనుపనికిరానంటారా?"

"అబ్బే అదికాదయ్యా మా కుర్రది నాచేత యాసం యేయించివి.

ఒహో హో హో"

"మీరు : సినిమాకి సరిగ్గా నప్పుతారు తెలుసా?"

"నిజంగానా? " సాలామంది అంటుంటార్లే

శ్రీనివాసరావు కుర్చీలోంచి లేచి అటు ఇటు చూశాడు కాని సుబ్బయ్య అది గమనించకుండా పరధ్యానంగా కాఫీ తాగుతున్నాడు. శ్రీనివాసరావు తటవటయిస్తున్నాడు ఇంతలో సుబ్బయ్య కన్నుమూసాడు శ్రీనివాసరావు కొంచెం దగ్గి అడిగాడు ఆ("కొంచెం చెయ్యి కడుక్కోడానికి నీళ్ళు కావలండి"

సుబ్బయ్య కళ్ళు తెరిచి "ఆ (? అన్నాడు శ్రీనివాసరావు చేతులు చూపిస్తూ" నీళ్ళు" అన్నాడు. సుబ్బయ్య జ్ఞాపకం వచ్చితన చేతులు చూసుకొని కొంచెం ఆలోచించి పంచిని తుడుచుకున్నాడు.

"గంగమ్మా! ఎక్కడ సచ్చిందో! ఇల్లాపోండి ఆగది పక్కని నీళ్ళగదుంది అక్కడుంటాయి, ... ఎక్కడసచ్చిందో?

సుబ్బయ్య కళ్ళు మూశాడు శ్రీనివాసరావు రెండు గుమ్మాలు దాటి కల తలుపు తోసాడు తలుపు రాలేదు కొంచెం గట్టిగా ఒక్క ఊపు ఊపాడు. ఈసారి ఏమీ బెట్టులేకుండా తలుపు వెనక్కిపోయింది ఆ ఊపులో శ్రీనివాసరావు ముందుకి పడిపోయాడు ఈపెద్ద ఇంటి తలుపులు ఇంత ఇలా ఎందుకు మోసపుచ్చుతాయని తర్కిస్తూ లేవబోతో వుంటే అతని ముఖానికి దగ్గరగా ఒక తళ తళ మెరుస్తున్న బాకు ఒక చెయ్యి కనపడ్డాయి. తలుపు మళ్ళి

మూసుకుపోయింది శ్రీనివాసరావు జాగ్రత్తగా ముఖం పైకెత్తి చూశాడు.

చొక్కా లాగు తొడుక్కున్న ఒక యువకుడు అతని మీద వంగి నీళ్ళతో భయపెడుతున్నాడు.

చిన్న తనంలో శ్రీనివాసరావు దొంగల గురించి చాలా చదివాడు. అయితే ఆదొంగలందరూ, నల్లగా వంటికి ఆముదం రాసుకుని ఉండేవారు అసలు అతను దొంగలతో ముఖ ముఖిగా వ్యవహరించ లేదు. ఎప్పుడు అంచేత అతను ఈపరిస్థితిలో ఏం చెయ్యాలో తొచక గదికి నాలుగు ప్రక్కల చూశాడు అది నీళ్ళగదికాదు. బహుశా బట్టలగది అయుంటుంది. ఒక తాడు మీద కొన్ని చీరలు వేళ్లాడు తున్నాయి. విరుగుడు చేవ బీరువా ఒకటి గోడకు ఎదంగా వుంది కుడిప్రక్క ఒక గది తలుపు తెరిచి వుంది. అందులో కుళాయి వుంది

కాస్తా చెయ్యి కదుక్కురానా?

ఆయువకుడు మెల్లగా అన్నాడు. గట్టిగా మాట్లడవా పొడిచేస్తాను. లేస్తే పొడి చేస్తాను మాట్లాడకుండా అల్లాగే పడుకో!

శ్రీనివాసరావుకి పడుకున్నా పద్దతి అట్టే సుఖంగాలేదు కొంచే పక్కకి తిరిగి పడుకోవడానికి అనుజ్ఞ అడిగాడు యువకుడుఅనుజ్ఞ ఇస్తూ బాకు మళ్ళీ చూపించాడు "ఏమన్న వేషాలేస్తె పొడిచేస్తాను.

శ్రీనివాసరావు వేషాలు వెయ్యడంతనకు రాదని అంతవరకు ఏప్పుడు ప్రయత్నిచంలేదని క్షమార్పణగా చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

"నోరుముయ్యి. మాట్లాడితే పొడిచేస్తాను!"

ఏం చేస్తే పొడవకుండా ఉంటాడో తెలుసుకొవాలని శ్రీనివాసరావుకి కుతూహలంగా ఉందిగాని. అడగడానికి సాహసం లేకపొయింది. యువకుడు. మూసిన తలుపు కంతలోనించి అవతలికి చూస్తున్నాడు. శ్రీనివాసరావు ఏదన్నా చేద్దామా అని అనుకుని. చెయ్యకుండా ఉంటేనే మంచిదని అల్లాగే

పడుకున్నాడు.

ఏమీ చెయకుండా వుండగలగడం అంటే ఏమిటో అతనికి అర్థం అయింది. చైనావాళ్ల వేదాంతంలో అది ముఖ్యమైన విషయం. చైనాదేశంలో ఆడవాళ్ల కాళ్లు పొట్టిగా కురచగా ఉంటాయి మొత్తంమీద ఆడవాళ్ల కాళ్లు చిన్నవిగా, అందంగా రక్తనాళలు పైకి ఉబికి కవిపించ కుండా వుంటే బాగుంటాయి.

టప్పని చప్పుడయింది

ఒక నున్నని మెత్తని కాలు చటుక్కున బాకుపట్టుకున్న చేతిని టపీమని తన్నింది. కత్తి ఎగిరి శ్రీనివాసరావు ప్రక్కని పడింది. అదేమిటో పరీక్షిద్దామని కుతుహలం కొద్ది పట్టుకుని చుస్తుండగా యువకుడు అతని మీదపడ్డాడు శ్రీనివాసరావు ప్రయత్నం లేకుండానే బాకు మొన యువకుడి మెడకు తగిలింది. యువకుడు కంగారుగా లేచి సినిమాలో లాగ చేతులు పైకెత్తి గోడ దగ్గరకు పోయి నిలబడ్డాడు ఇంతలో రెండు కాళ్ళు రెండు చేతులు చీకలంగా చర చర గోడకు బీరువాకు మధ్య నున్న కాళీ స్థలంలోకి మాయమయి పోయాయి.

జరిగిన సంగతి ఏమిటో కొంతసేపటి వరకు శ్రీనివాసరావుకి బోధపడ లేదు తవచేతిలో బాకు ఎందుకుందో కాలు ఎవరిదో ఆ యువకుడు అల్లా అసహ్యంగా చేతులు ఎందుకు పైకి ఎత్తాడో ఏమి తెలియడం లేదు.

దింపుకిందికి. చేతులు' నెప్పి పెడతాయి!

యువకుడు చేతులు దింపాడు గోడమూల నుంచి గొంతుక వినిపించింది. బీరువాకి అవతల సీరాలున్నాయి గట్టిగా అటితో సేతులు కాళ్ళు కట్టెయండి ఈతట్ట రాకండేం సీర కట్టుకొనేదు

యువకుడు ఆజ్ఞ అక్కరలేకుండానే కింద పడుకుని చేతులు వెనక్కి పెట్టాడు శ్రీనివాసరావు చేతులు కాళ్ళూ కట్టెస్తూ ఇంత మర్యాదగా లోకమంతా ఉంటే ఎంతబాగుండునని అనుకున్నాడు

ఆతనికి అవతారాలమీద మామూలుగా నమ్మకం లేదు. కాని గోడ మూలనుంచి చటుక్కునవచ్చి చటుకుని మాయమైపోయిన ఆవ్యక్తి నిజమైన మనిషోకాదో అని అనుమానం వచ్చింది.

"ఆవతలికి ఈడుసుకుపోండి నేను సీరకట్టుకొత్తాను" అని ఆగోంతుక అదుర్ధంగా మళ్ళీ అంది" నేనొచ్చేదాక అయ్యని పిలవకండేం?

శ్రీనివాసరావు చెప్పినట్టు చేసి గది ఆవతల నిలబడ్డాడు సుబ్బయ్య గుర్రు సమతాళంలో వినపడుతుంది సాయంత్రం కుర్చీలో కూర్చుని నిద్ర పోగల వ్యక్తుల్ని చూస్తే అతనికి డోకు.

గదిలోంచి మంచిదేహపుష్టిగల నల్లటి యువతి ఇవతలికి వచ్చింది.

"నేను నీళ్ళగదిలో ఉన్నానని ఆరితో అనకండేం? నంపెత్తారు! కొత్తగా నిన్నే పింగానీ నీల్లతొట్టి కొనిపించింది అమ్మాయిగోరు ఎవరూ లేరు గందాని అందులో కూసుని నీల్లోసు కుంటుంటే నటుకుని నప్పిడయింది గోడమూల దాకున్నాను. సీరసుట్టబెట్టీ లోనకొచ్చి తలూపేశాడు ఆబాకు సూస్తే ఇట్టట్ట కొట్టుకున్నాయి

"ఏడ పోయావే ఎన్నిసార్లు పిలిచిన పలకతేదు?"

"దొడ్లో నీల్లోసుకూంటున్నానండి, బాబుగారు దొంగ పడ్డాడండి"

"ఆ(? "

సుబ్బయ్య మెల్లగా లోపలికి వచ్చాడు శ్రీనివాసరావునిచూపి నువ్వింక ఉన్నావా? ఎల్లిపోయావనుకుంటున్నాను.

సుబ్బయ్య కిందపడుకున్నా యువకుడివేపు చూపి .కళ్ళు పెద్దవి చేసి ఓరి వెదవ! ఎప్పుడోచ్చా? ఇదెంటి సేతులు కాళ్లు కట్టెశారేం

"నన్నుబాకుతో పొడవబోయాడండి?

"ఏడిశాడు! పొడవబోయాడూ? యెదవ! గంగీ. ఇప్పు కాఫీతాగుతావురా

యువకుడు లేచి కూర్చున్నాడు గంగమ్మ కట్టు విప్పుతూంది.

"నాకు డబ్బుకావాలి. నీ కీడువాబిద్దలుగోట్టి తీసుకుపోదామని వచ్చా ఇంతలోనే నువ్వొచ్చావ్"

"నాదగ్గర డబ్బు లేందే?"

"దానిదగ్గర లేదూ?"

"దానిదగ్గరా లేదు!"

శ్రీనివాసరావుకి తనెరగని లోకం మధ్యకు వచ్చినట్టయింది.

"ఎవరండి ఈఅబ్బాయి?"

"వెంకట్రామయ్య!"

ఆపేరులో అన్నివిషయాలు ఉన్నట్టుసంతృప్తితో సుబ్బయ్య అవతలికి వెళ్ళి పోతున్నాడు వెంకట్రామయ్య గబుక్కున అన్నాడు "నాకుడబ్బియ్య"

"లేదు!"

ఏందుకుంటుంది"?

"ఏం?"

"ఆవారికి పెడుతుందిగా"

"ఆఁ!?"

"ఇద్దరూ ఇంతక్రితమే కార్లో ఎక్కి పోయారు నేనొచ్చేముందె రోడ్డు పక్కని బాక్కుని చుశాను."

"పిచ్చిముండ. ఆయెదవలో యేముందో కోతిలాగ ముక్కు ఆడూను పైగా డబ్బునెంజ"

"పొద్దునమెయిల్లో వచ్చాను. తిండిలేదు"

"గంగమ్మా! ఆడికేదన్న తిండానికి పెట్టు"

"గంగమ్మ శ్రీనివాసరావు వేపు తిరిగి చిరునవ్వు నవ్వుతు వెళ్ళిపోయింది. శ్రీనివాసరావు సుబ్బయ్యను అడిగాడు యువకుని చూపిస్తూ మీ -!"?

"అబ్బాయి!"

శ్రీనివాసరావుకి నీరసం వొచ్చింది "మీ అబ్బాయని తెలియక కష్టకాలం చాల పొరపాటయిపోయింది మీరు ఏమీ అనుకోకండేం? దొంగ అనుకున్నాను"

"కట్టెయ్యవలసిందే యెదావని బుద్ధిలేని వెదవా"

శ్రీనివాసరావుకి కణతలు కొట్టుకుంటున్నాయి చన్నీళ్ళ స్నానం పెరుగు అన్నం భోజనం అయితే తప్ప తలలో వేడి తగ్గదనిపించింది

"నాకు శలవిప్పిస్తారా? "

"ఉండు అమ్మాయొచ్చే యాలయింది? కూకో" యెదవాచారిగారు! సూడు. పోని నీబోటి వాణ్ణి పట్టుకు దేవుళ్లాడినా నాకు తగువులేదు" "సూడబ్బాయ్ మాఅమ్మాయినీయాల సినీమాకి తీసుకుపోతా" ఆ ఆచారిగాడి పించి వొదిలి పించాలి ఎట్లాగయినా

శ్రీనివాసరావుకి ఆవేళ ఇంక కల్పవల్లిని కలుసుకోడానికి తగిన మనోబలం లేదు ఈపద్మవ్యూహంలోంచి ఎల్లాగయినా బయటపడాలి" "

చటుక్కున సుబ్బయ్య మేలుకొని కొడుకువేపు తిరిగి ఎంత కావలిరా డబ్బు అని అడిగాడు

"రెండు వందలూ"

"ఆఁ "

ఒక్కక్షణం ఆగి సుబ్బయ్య లోపలికి వెళ్ళాడు శ్రీనివాసరావు ఇదే ఉదననుకొని వెంకట్రామయ్యదగ్గర తాత్కాలికంగా శలవు తీసుకున్నాడు "నేను ఇప్పుడే మళ్ళి వస్తాను. మీనాన్నగారితో చెప్పండి" శలవు కొంచెం బజారు పనుంది"

శ్రీనివాసరావు ఇవతలికి వచ్చేసరికి లోకం అంతా నల్లగా అయిపోయింది ఆనాటి సంఘటనలన్నిటిని సిగారెట్టు పిల్పుతో మరచిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తు గబగబా ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు

(ఆంధ్రజ్యోతి మాసపత్రిక జూలై 1947)